

Pilkkeitä

Pirteä tuli loimottaa kamarin uunissa. Liekit säteilevät lämpöä ja valoa. Elävä tuli on hyvätekevä kuin halaus. Sitä tarvitsemme nyt. Näinä aikoina monet ovat hankkineet ja pilkkoneet klapeja tavallista enemmän. Pilkkeitä meilläkin on liiterissä melkein kattoon saakka, on ollut jokaisen talven tullen. Omavaraisuus ja riippumattomuus on hyvä pitää mahdollisimman suurina aina, saati nyt näinä aikoina kun monenmoisten kriisien mahdollisuus leijuu ympärillämme. Tällä tavoin voimme hälventää uhkia, ja mieli rauhoittuu.

Näinä aikoina... Monenlaista juttua voi aloittaa näillä sanoilla. Mutta erikoisia aikoja tässä todella koetaan. Koetaan ja koetellaan. Maailmamme on murroksessa. Ehkä sen takia, että kehityskulku on monilta osin ajautunut seinää vasten. Päin seiniä siis. Näyttää siltä, että myös kehittymättömyys joillain elämän alueilla on tullut tiensä päähän. Ja siitä raivo!

Käsiini johdattui Sven Lindqvistin kirja Myytti Wu Tao-tzusta, jossa hän pohdiskelee taiteen ja elämisen suhteita ja nostaa esiin mm. Hermann Hessen ajatuksia, jotka sopivat tähänkin aikaan. "Joidenkin on jatkettava rauhaa vaikka koko maailma kävisi sotaa. Se joka kerran on uskonut ihmisyyden ajatukseen, tieteen universaalisuuteen, taiteeseen vailla kansallisia rajoituksia, ei saa pettää vakaumustaan nyt kun sitä koetellaan." Hän viittaa elämää syvästi ymmärtävien yksilöiden merkitykseen, kuten taiteen tekijöiden, henkistyneiden, vapaiden. Luovuus ei voi elää ilman vapautta.

Elävä tuli säilyköön sieluissamme, luovuus ilman sisäistä paloa jää pinnalliseksi. Ja luovuutta alamme tarvita näinä aikoina ja tulevina entistä enemmän. Kriisi luo mahdollisuuden muutokseen. Nyt juuri on hyvä selvittää, mikä kehityskulku on karannut harhapoluille. Näemme että ns. huipputeknologia ei kaikilla aloilla palvelekaan meitä vaan on alkanut kahlita ja orjuuttaa.

Silti ei tarvitse palata taaksepäin, koska meillä on edelleen käytössä vaikka kuinka paljon vanhoja, hyviksi koettuja työtapoja ja menetelmiä, niiden osaamista voidaan nyt lisätä. Mikäli mahdollista, suosikaamme käsityönä tehtyjä tuotteita, vaatteita ja esineitä, puurakentamista, lähiruokaa, mieluiten luomua ja pientuotantoa. Kovan teknologian sijasta niissä on lämpö ja inhimillisuus.

* * *

Ehkä on jo kirkastunut, että olen aitojen asioiden, luonnon monimuotoisuuden, elämän rikkauden ja vapauden puolustaja. On niin paljon – ehkä tämänkin lukijoissa – elämän rajuuden kangistamia sydämiä, joiden voimat eivät riitä muuhun kuin eteenpäin puskemiseen ilman myötätuntoa ja sivuille katsomista.

Soisin maailman kylmyyteen lisää elävää tulta, pilkkeiden tekemistä vaikka vertauskuvallisesti kukin tavallaan. Jospa kaivaisimme pinttyneiden ajatustemme liiteristä kiperimmät visapölkyt ja pilkkoisimme niitä vähän pienemmiksi. Ne voisi sitten polttaa talvisten sydänten lämmikkeeksi muistaen, että ilman vajavaisuutta ei olisi mahdollisuutta eteenpäin uuteen.

Loppuvuoden kääntyessä talveen luopumisen rauha täyttää mielen.

Heikki Juutilainen